

prek širokega morja deleč deleč od nas „zlate“ slovenske knjige. Al bodemo mi, kateri noč in dan poslušamo mile glase, s katerimi nas je draga mati govoriti učila, al bodemo mi — rečem — se sramovali teh svetih glasov in zanemarjali dolžnosti, ktere imamo do maternega jezika? Da bi taka bila, nismo vredni, da nam domače polje kruh rodi in nas krepčajo bistri studenci in ljubeznjive gorice s kapljico svojo! Kralovski.

*Iz Sovrice.* Dolgo že sem čakal, kdaj se bo bolj zvedena roka lotila popisati imenitno naredbo na severozahodnem kraju naše kranjske dežele in naznaniti jo častitim bravcom „Novic“. Ali zastoj. Ker tedaj bolj umni možaki molče, naj Vam jaz povém o tem, kolikor vém in znam. Mislim namreč sekvestracijo Jelóvice.

Jelóvica je velik gojzd na Gorenškem, ki se razteva od Kroke do Nemškega Rovta na Tominskem po dolžini, med Bohinjem, Blejskim, Radoliškim na severu, in med Sovrico in Dražgošami na jugu po širjavi. Vès ta gojzd meri 43.000 oralov. Razdeljen je od nekđaj sem med razne lastnike: kmete, fužinarje, grajščake itd. Koliko lesa so vsako leto za stavbo, za kurjavo, za oglje po fažinah, posebno pa za kupčijo z diljami v njem posekali, ne dá se povedati. Neusmiljeno so nekteri po njem gospodarili, ne zmenivši se: kaj bodo pa naši vnuki imeli? Ne zadovoljni z uživanjem obresti, bili so že zdavnej istino samo načeli. Pojdi le iz Sòvrice čez planino v Bohinj, viditi tolike goličave, kjer je nekđaj krasen les stal, vzdihnil boš nehotoma: Tukaj se začinja nov, pust Kras! Ker je toliko lesa iz tega gojzda po jadranskem morju — Bog vé, kam vse? — splavalo, in ker ni nikdo za spodrejo novega lesa skerbela, kaj bi bilo na zadnje z našimi fužinami, pri kterih se toliko ljudi živi? od kod drugi za domačo rabo potrebni les? Zares, enaka revščina bi se bila s časom iz takega kratkovidnega pokončevanja izcimila, kakoršnja tare uboge Istrijane.


Oteti torej imenovani gojzd gotovemu poginu, in odverniti toliko iz tega izvirajočih nadlog, izročila ga je visoka vlada s 1. februarjem t. l. sekvestru. Pravice do lasti obderži tudi zanaprej vsakdo, kakor jih je pred sekvestracijo imel, vendar s to vtesnjavo, da prihodnjič ne sme nikdo nikakoršnih pridelkov iz Jelóvice vzeti brez izrečnega privoljenja v to postavljene oblastnije. Ta bo skerbela za zboljšanje sem ter tje že zelo poškodovanega gojzda, za spodrejo mladega lesa, z besedo: vredovala ga bo na vse strani po vodilih modrega gojzdnarstva, in pričakovati smemo, da ga bo v boljšem stanu kdaj lastnikom izročila, kakor ga je sedaj v svoje roke prejela. Da bi se pač povsod taka vredba vpeljala, ne bilo bi se nam potem treba bati angležkih kramarjev v naše gojzde! Sòvriški.

*Iz Ljubljane.* Ker nam iz dežele skerbne vprašanja dohajajo: ali se je res potopila cela barka, po kteri so se naši novinci iz Tersta v Dalmacijo peljali, damo na znanje, da je ta govornica od konca do kraja laž.

## Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski vradni časnik od 1. aprila je že razglasil ceremonije, ki bojo na Dunaji 23. t. m. ob dohodu presvitle princesnje Elizabete, neveste cesarjeve, in 24. t. m. pri slovesni poroki Njih veličanstva. — Namesto kolkovanega (štempljanega) papirja pridejo v našem cesarstvu prihodnjič marke, ktere, kakor za pisma, se bojo kupovale in pritiskovale na papir, ki ima kolkovan (štempljan) biti; kdaj se bojo te marke začele, se bo

na znanje dalo pozneje. — Cesarska vlada bo tobakovo perje na Horvaškem in Slavonskem vprihodnje nekoliko dražji plačevala. — Po naj višjem sklepu od 14. t. m. je osnovano tudi število in plačilo telegrafnih uradnikov. — Dostaviti imamo še k podeljenju c. k. sodijskih služb po novi osnovi, da za predsednika deželne sodije v Terstu je izvoljen dr. Fr. Ausec, za predsednika kupčijne in pomorske sodije Bern. Riccabona žl. Reichenfels, za predsednika okrožne sodije v Gorici dr. Ant. Zima, v Rovinu pa Aleks. Božan; — za svetovavce c. k. višje deželne sodije v Terstu so izvoljeni Karl Sirk, Jož. Glacić, Dom. Poliso, Jan. baron Vlah, Fr. Werzer, Karl baron Kodelli, Ces. žl. Benoni, Jan. Dolinar, Karl Rumer, kot višji državni pravdnik, in Frid. žl. Attlmayer. Pri novooenovani horvaško-slavonski banski sodii je za predsednikovega namestnika izvoljen žl. Maks. Rusnov, za predsednika Zagrebske dež. sodije žl. Karl Klobucarić, za svetovavca pri ti sodii dr. Fr. Tomšić. — za predsednika pri komitatni sodii v Oseku žl. Tom. Gvozdanović, v Reki Jož. Tosoni, v Varaždinu Fr. Novak, — za svetovavce banske sodije Jan. Zidarić, Karl Koretić, Lud. Cimiotti, Ernest baron Aichelburg, Jož. Schwab, Fr. Kukuljević, dr. Mat. Rulic, Jan. Kobler, Fr. Pisacić, Jan. Mazuranić kot višji državni pravdnik, in Fr. Spun. Dr. Andrej Lušin, sedaj državni pravdnik v Novem mestu, pride za višjega derž. pravdnika v Temešvar. — Iz turško-rusovske vojske povejo naj novejšo rusovske naznanila, da so Rusi 28. sušca Hirsovo, Isakčo in Badagh Turkom vzeli, in da ima rusovska armada svoj glavni stan že v Hirsovi, — ako je to vse res, je cela Dobrudža v oblasti Rusov; tako so ravnali tudi v vojski leta 1829; tudi takrat so začeli vojsko s posedo Dobrudže, z oblego terdnjav v Macinu in Hirsovi in z obdajo Silistrije in Ruščuka; na vsako vižo morate Silistrija in Ruščuk pasti, ako hočejo Rusi naprej v serce Turcije iti, kar jih bo tolikanj težji stalo, ker Omer-paša z glavno armado stoji okoli Šumle in v Šumli. Po tem takem bo kmalo slišati od velike bitve. Omer-paša je bil poslednji čas v Ruščuku, in od tod je šel v Silistrijo. Bralo se je na dalje, da so Turki Ruse, ko so hotli neki otok na Donavi, Turtukaju nasprot, posesti, tako premagali, da je 2000 Rusov mertvih ostalo. — Francozki vojskovodja St. Arnaud gré namesti konca tega mesca že 10., princ Napoleon pa 4. dan t. m. na Turško. Do maja pride 50.000 Francozov na Turško. Francozke barke za izhodnje morje so bile zadnji dan sušca za odhod pripravljene; Napier se je s svojim brodovjem vlegel pri otoku Moen. — Černogorci se pripravljajo za vojsko zoper Turke, ker jim je, kakor „Agr. Zeit.“ pravi, za to povelje došlo iz Petrograda. — V Azii se še ni mogla vojska začeti, ker na gorah se topivši sneg je velike povodnje napravil. — V Jeruzalemu so se katoličani in staroverci že večkrat hudo zbili.

 Seme debelega korenja je bilo hitro do čistega pobrano, žal je kmetijski družbi, da ne more vsim vstreči, ki so se za-nj priporočili. Bo pa drugo leto.

### Stan kursa na Dunaji 3. aprila 1854.

Obligacije	5 %	83 <sup>3</sup> / <sub>4</sub>	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	78 fl.
državnega	4 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> %	75 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	fl.	Windšgrac. „ „	20 „ 27 <sup>3</sup> / <sub>8</sub> „
dolga	4 %	66	fl.	Waldstein. „ „	20 „ 29 <sup>1</sup> / <sub>4</sub> „
	3 %	54	fl.	Keglevičeve „ „	10 „ 10 <sup>1</sup> / <sub>4</sub> „
	2 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> %	42 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>	fl.	Cesarski cekini. . . . .	6 fl. 26
Oblig. 5% od leta 1851 B	107		fl.	Napoleondor (20 frankov)	11 fl. 9
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	82 <sup>1</sup> / <sub>2</sub>		fl.	Suverendor . . . . .	18 fl. 50
Zajemi od leta 1834 . . . . .	208		fl.	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839 . . . . .	115 <sup>3</sup> / <sub>4</sub>		fl.	na 100 fl.	38 <sup>1</sup> / <sub>2</sub> fl.